

REUBICACIÓ URGENT

Exigim accions immediates que garanteixin els drets humans de les persones migrants i refugiades amb especial atenció a la situació urgent de les illes gregues.

La nit del 9 de setembre el camp de refugiats de Mória, Lesbos, va quedar destruït gairebé del tot per culpa de les flames. La nit del 15 de setembre va ser el torn del camp de la veïna illa de Samos. Després de l'incendi de Mória, la majoria de les 13.000 persones que hi malvivien, entre les quals hi ha al voltant de 4000 menors, estan sent real·lotjades en centres tancats sense les mínimes garanties d'higiene i seguretat, d'accés a alimentació i assistència mèdica; i sota l'amenaça de què negar-se a entrar en aquest camp suposa perdre l'oportunitat de sol·licitar asil. Una història que es repeteix, doncs recorda com va néixer el camp de Mória.

Coneixem les mans que per acció o omissió en són les últimes responsables: les de les autoritats gregues, la Unió Europea i el conjunt dels seus estats membres. Fins al moment, cap autoritat no ha gosat oferir una resposta mínimament a l'alçada de la catàstrofe humanitària. Aquesta situació és resultant de l'actuació de les mateixes instàncies encarregades de l'acolliment de sol·licitants d'asil a les illes de l'Egeu, incloent-hi el paper de la Unió Europea per mitjà de l'Oficina Europea de Suport a l'Asil (EASO) i el dispositiu de control fronterer Frontex. El govern grec ha optat per endurir els controls, mantenir el propòsit de construir centres tancats i seguir obstaculitzant el treball de les organitzacions humanitàries i de les persones defensores de drets humans, en la línia del desmantellament del servei de salut que gestionava l'organització Metges Sense Fronteres (MSF) dins del camp, entre altres afectacions.

Poques tragèdies havien estat tan anunciades com aquesta. L'amuntegament, la manca d'habitabilitat i d'infraestructures bàsiques (aigua potable, lavabos, alimentació), la creixent tensió derivada de la manca d'atenció i d'expectatives per a milers de persones, les violències sexuals sobre dones i infants, la por, el cansament... s'han acabat sumant a la detecció dels primers casos de COVID19 després de mesos de deliberada inacció.

Resulta difícil imaginar què més ha de succeir per tal que la Unió Europea, i cada un dels seus Estats membres, reaccionin davant d'aquesta sistemàtica i permanent vulneració dels drets humans més essencials, com ho són el dret a la integritat física i psicològica, el dret a no patir tractes inhumans o degradants (situacions [denunciades](#) pel Comitè contra la Tortura

de Nacions Unides en una visita a Mória el passat febrer de 2019), o el dret a la salut, entre d'altres. Segurament aquesta passivitat respon implícitament al temut 'efecte crida' que diuen podria tenir una política d'acollida que, sense anar més lluny, respectés els drets humans. Una política que és una obligació establerta per la mateixa normativa comunitària, específicament per la [Directiva de 2013](#) sobre condicions d'acollida als sol·licitants de protecció internacional, i la [Directiva de 2001](#) per la protecció temporal en cas d'afluència massiva de persones desplaçades.

Es pot subordinar la dignitat humana a consideracions com 'l'efecte crida'? Fins ara la resposta ha estat afirmativa, i resulta aterridor adonar-se de què avancem cap a una política migratòria que sembla voler igualar les condicions d'acollida a l'horror que empeny a milers de persones a abandonar els seus països.

Aquesta no només és una política ominosa, és també una política fallida. Les persones segueixen exercint el seu dret a la mobilitat, malgrat que cada vegada sigui a un preu més alt en vides i patiment humà. A la llum del Nou Pacte sobre Migració i Asil, la Unió Europea ha renunciat a protegir les persones i els seus drets, a favor dels interessos dels Estats que es neguen a acollir. En comptes d'assumir col·lectivament la responsabilitat de garantir el dret d'asil i el compliment dels drets humans en qualsevol punt del territori, la Unió Europea ha apostat per invertir en el control, la securització i l'externalització de les fronteres.

Aquesta política no és l'única via, existeixen alternatives i, davant la situació d'emergència que es viu a les illes greuges, s'han d'activar de manera urgent. És imprescindible prioritzar una política de vies legals i segures d'accés a territori europeu, d'acollida humanitària i d'equilibri territorial mitjançant processos de reubicació i de reagrupament familiar.

Tot això tenint en compte la voluntat proactiva que han demostrat els governs locals davant l'anomenada "crisi" migratòria i que hauria de replicar-se per part del govern central i les institucions de la UE.

El govern espanyol ha d'abandonar la indiferència i assumir l'impuls d'un gir radical com a país de frontera sud, desmarcant-se de les tendències europees i apostant per la reubicació i la solidaritat real. És el moment de decisions que ens permetin allunyar-nos dels discursos d'odi i de la criminalització de la solidaritat els quals, emparats des dels discursos oficials,

legitimen la narrativa de l'extrema dreta i les seves actuacions contra les persones refugiades i migrants arreu de la Unió Europea, tal com s'ha fet evident en els recents esdeveniments a l'illa de Lesbos.

Demandes:

Per tot això, exigim al govern de l'Estat espanyol que, en el marc de les seves responsabilitats:

1. Condemni de manera explícita la situació de total desprotecció de les persones refugiades a Lesbos i a la resta d'illes del mar Egeu, i en general de totes les persones migrants i sol·licitants d'asil que arriben a territori de la UE.
2. Exigeixi per la via diplomàtica a les autoritats gregues i europees que garanteixin una acollida digna i assegurin els drets fonamentals de les persones que es troben a les illes gregues; i que insti a què es reverteixin de forma immediata aquelles mesures que impliquin el tancament i detenció de les persones real·lotjades de Mória.
3. Activi de forma urgent un programa de reubicació per traslladar persones des de les illes gregues, de caràcter propi o en col·laboració amb els programes d'acollida impulsats per altres països europeus i doni compliment al compromís legalment adquirit de reubicació. Recordem que el govern espanyol va ser condemnat pel Tribunal Suprem per l'incompliment de les seves obligacions de reubicar 19.449 persones de Grècia i Itàlia, de les quals només es va reubicar un 9%
4. Rebutgi activament l'actual política migratòria europea, en la qual la securització i externalització del control de les fronteres vulnera sistemàticament els drets humans.
5. Aposti per una política de vies legals i segures d'arribada a la UE. Mesures com habilitar la possibilitat de sol·licitar asil a les oficines consulars i ambaixades, el reassentament des de països tercers que no poden oferir garanties mínimes (Líban, Jordània o Turquia), posar en marxa un programa sòlid de reubicació permanent, fomentar l'expedició de visats acadèmics, facilitar la reagrupació familiar de les persones desplaçades, l'erradicació de les devolucions il·legals (devolucions en calent en frontera o en alta mar), i la creació de protocols europeus que assegurin el rescat en alta mar i el desembarcament en ports segurs.

6. Denunciï, amb una política de tolerància zero, les accions vinculades a l'extremisme violent, les expressions de violència cap a les persones migrants i la criminalització i atac a aquelles persones que mostren solidaritat.
7. Clausuri de manera urgent tots els Centres d'Internament per Estrangers en situació irregular (CIEs). Cal recordar que en el context COVID19, l'Alta Comissionada pels Drets Humans de Nacions Unides, el Subcomitè de Prevenció de la Tortura i el Comitè Europeu per la Prevenció de la Tortura [han exigít](#) una dràstica reducció de les persones en situació de privació de llibertat o directament el tancament dels centres de detenció per persones migrants i refugiades.
8. Dugui a terme un procés extraordinari i urgent de regularització de les persones migrants residents en l'Estat espanyol i derogui la Llei d'Estrangeria i aprovi una llei de gestió dels processos migratoris respectuosa amb els Drets Humans, així com una llei integral contra el racisme i totes les formes de discriminació.
9. Desplegui accions que duguin a un millor coneixement de la població dels drets inherents a tot individu i dels processos que duen a les persones a desplaçar-se.

Organitzacions impulsores:

Organitzacions i Plataformes adherides:

1. ACDDH - Associació Catalana per a la Defensa dels Drets Humans
2. Associació Smiles on the Way
3. Associació Taula Eix Pere IV
4. Caravana Obrim Fronteres

5. Centre Internacional Escarré per les Minories Ètniques i les Nacions- CIEMEN
6. CNJC - Consell de la Joventut de Catalunya
7. Centre Delàs d'Estudis per la Pau
8. Colectivo Maloka Colombia
9. Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat - CCAR
10. Comissió de Defensa - ICAB
11. Coordinadora Andaluza de ONGD
12. Coordinadora de ONGD-Espanya
13. Coordinadora Obriem Fronteres - COF
14. Coordinadora d'Associacions senegaleses de Catalunya (CASC)
15. Federació ACAPS
16. Fundació Autònoma Solidària (FAS)
17. Fundació Carta de la Pau dirigida a l'ONU
18. La Fede.cat
19. La Floresta contra fronteres
20. Lliga dels Drets dels Pobles
21. Mujeres Pa'lante
22. Nexes Interculturals
23. Observatorio ADPI
24. Open Arms
25. Oxfam Intermon
26. Servei Civil International
27. SER Refugiats
28. SUDS
29. Unitat contra el Feixisme i el Racisme- UCFR

Encara et pots sumar en aquest formulari:

<https://framaforms.org/reubicacio-urgent-1600873160>